

عنوان مقاله:

واکاوی میانگین مجموع درجه/ روز مورد نیاز (گرمایش و سرمایش) در قلمرو ایران

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 1، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید ابوالفضل مسعودیان

بهلول علیجانی

رضا ابراهیمی

خلاصه مقاله:

قرارگیری در عرض‌های جغرافیایی متفاوت و تنوع ناهمواری‌ها، از یک سو و ورود سامانه‌های متفاوت هم‌دید در طول سال از سوی دیگر، از جمله عوامل عمده اثرگذار بر اقلیم ایران زمین است. یکی از فراسنج‌های اصلی تعیین‌کننده اقلیم هر ناحیه، دما است. در این پژوهش، میانگین مجموع درجه/ روز سرمایش و گرمایش ماهانه، فصلی و سالانه‌ی کشور با آستانه‌ی دمایی ۲۵ درجه، به‌کمک پایگاه داده‌های اسفزاری محاسبه، ترسیم و مورد واکاوی قرار گرفت. این پایگاه داده شامل، میانگین روزانه‌ی دمای سراسر کشور از سال ۱/۱/۱۳۴۰ تا ۱۳۸۱/۲۹/۱۲ روی یاخته‌هایی به ابعاد ۱۵×۱۵ کیلومتر است. به این ترتیب میانگین دمای روزانه در پایگاه داده اسفزاری، آرایه‌ای به ابعاد ۷۱۸۷×۱۵۹۹۲ است که در آن، سطرها بیانگر زمان (روز) و ستون‌ها بیانگر مکان (یاخته) هستند. درنهایت، از مجموع میانگین درجه/ روز سرمایش و گرمایش هر ماه، نقشه‌های جمع انرژی ماهانه؛ از مجموع میانگین فصلی، نقشه‌های جمع انرژی مورد نیاز فصلی و از مجموع میانگین سالانه‌ی این فراسنج‌ها، نقشه‌ی جمع انرژی سالانه به‌دست آمد. نتایج به‌دست آمده از واکاوی نقشه‌های میانگین ماهانه‌ی مجموع درجه/ روز سرمایش و گرمایش کشور، بیانگر ناحیه‌بندی ایران به دو پهنه‌ی کلان اقلیمی ناهموار و هموار است. در نیمه‌ی گرم سال، بخش هموار کشور (جلگه‌ها، سواحل جنوبی و شمالی و چاله‌های داخلی) به‌دلیل نیاز به سرمایش، میزان انرژی بالاتری دارند، اما در نیمه‌ی دوم سال، این بخش ناهموار کشور (نوار کوهستانی و کوهپایه‌ای) است که بیشترین میزان انرژی مورد نیاز گرمایش را دارد و بیشینه‌ی آن را در فلات آذربایجان، بلندی‌های زاگرس، البرز و خراسان می‌توان دید. بیشترین میزان کمی انرژی موردنیاز نیز، در فصل زمستان مشاهده می‌شود.

کلمات کلیدی:

گرمایش و سرمایش، درجه/ روز، آستانه دمایی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410607>

